

Endelig skal bestemmelsen være hjemmel for regler om indsamling af genanvendelige materialer og produkter, dvs. sådanne regler, som hidtil er blevet udstedt med hjemmel i § 11 i lov om genanvendelse og begrænsning af affald.

Af hensyn til at sikre en miljømæssigt optimal bortskaffelse af affald og en forsvarlig indretning og drift af de af loven omfattede anlæg, kan der være behov for, at et detaljeret kendskab til såvel kvalitet som kvantitet af forskellige krav til erhvervsvirksomheder og andre om særlig behandling af affaldet inden aflevering, om foretagelse af undersøgelser af miljømæssige risici i forbindelse med affaldet, om detaljerede oplysninger om affaldets sammensætning og mængde.

I medfør af stk. 4 kan kommunalbestyrelsen forbyde konkurrerende indsamlingsordninger for affald, der er omfattet af eksisterende kommunale indsamlingsordninger eller indsamlingsordninger, der er iværksat efter kommunalbestyrelsens bemyndigelse.

Formålet med bestemmelsen er alene at sikre en koordineret indsamling af affald og et rimeligt stabilt økonomisk grundlag for eksisterende private eller offentlige indsamlingsordninger samt begrænse anvendelse og spild af råstoffer og andre ressourcer.

Stk. 5 svarer til gældende lovgivning, idet erhvervsvirksomheder fortsat skal kunne fritages for at være omfattet af en indsamlingsordning for genanvendelige materialer og produkter. For så vidt angår genanvendeligt olie- og kemikalieaffald, er reglen i overensstemmelse med bekendtgørelsen herom.

Til § 45

Bestemmelsen indeholder hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan meddele påbud eller forbud vedrørende affaldsopbevaring, -behandling og -bortskaffelse.

Til § 46

I medfør af den gældende lovs §§ 61 b, 62 og 62 a sker der en omfattende planlægning og koordinering af, hvorledes affald kan bortskaffes mest hensigtsmæssigt i amter og kommuner. Bestemmelserne for indholdet af planlægningen og pligten for kommunerne og amterne til gennemførelsen af denne planlægning foreslås afformaliseret og forenklet ved bestemmelsen i § 46.

Herefter består der alene en pligt for kommunerne til at indsamle og registrere oplysninger om affaldsmængder og -typer, samt affaldets bortskaffelse. Der er således ingen formel pligt for kommunerne til at udarbejde detaljerede planer for bortskaffelsen af affald.

Opmærksomheden skal dog i denne forbindelse henledes på, at kommunalbestyrelserne efter § 44 og regler udstedt i medfør heraf i fremtiden dels forestår bortskaffelsen af affald, og dels har fået tildelt de nødvendige kompetencer til reguleringen heraf, bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald. Ansvar for gennemførelse af den nødvendige planlægning og indholdet heraf er således henlagt til den enkelte kommunalbestyrelse, idet ansvar og kompetence følges ad.

Af hensyn til varetagelse af Miljøministeriets opgaver med hensyn til fremme af renere teknologi, genanvendelse samt ministeriets miljøovervågningsopgaver, kan ministeren efter stk. 2 fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger kommunalbestyrelserne skal indberette til ministeriet.

Endelig skal det bemærkes, at kommunalbestyrelserne efter anmodning skal give amtsrådene alle oplysninger, der er af betydning for bedømmelsen af forhold, der reguleres i lov om planlægning, inden for den enkelte kommunes område. Der kan i denne forbindelse især være tale om oplysninger, der er nødvendige for amtsrådenes regionplanlægning, herunder udlæg af arealer til nye affaldsanlæg.

Til § 47

Efter denne bestemmelse, som er en videreførelse af den gældende lovs § 62 a, stk. 7, kan kommunalbestyrelsen fastsætte gebyrer til dækning af kommunens udgifter i forbindelse med indsamling, bortskaffelse m.v. af affald. Gebyrer kan desuden opkræves i forbindelse med etablering og drift af deponeringsanlæg eller genanvendelsesvirksomheder, herunder fælleskommunale anlæg.

Fastsættelse og opkrævning af gebyrer på affaldsområdet skal ske således, at der over et vist tidsrum tilstræbes en dækning af de faktiske omkostninger, som er forbundet med det samlede bortskaffelsessystem. I gebyrerne kan indregnes samtlige de omkostninger, som er forbundet med den enkelte kommunes håndtering og bortskaffelse af affald.

Efter den hidtidige fortolkning af miljøbeskyttelsesloven har kommunerne i princippet skullet føre separate regnskaber for hver enkelt af de foranstaltede renovationsordninger. Dette har i takt med affaldsordningernes udbygning til ikke kun at omfatte indsamling af dagrenovation medført en uforholdsmæssig stor ressourceanvendelse til gebyradministration.

I stk. 2 er der derfor indsat en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen af hensyn til en forenkling af gebyradministrationen kan opkræve et samlet gebyr til dækning af udgifterne til håndtering og bortskaffelse m.v. af affald.